

1.5. A hangsúlyozás

A görögben **hangsúlyjellel** – ékezettel (´) – jelöljük a nyomatékos szótagokat, azt az egynél több szótagú szavaknál a magánhangzóra tesszük. Az egy szótagú szavak esetében csak a *πώς* (*hogy?*), *πού* (*hol/hova?*), *ή* (*vagy*) és *νά* (*íme*) kap hangsúlyjelet, ezeknél a jelnek értelem-megkülönböztető szerepe van. A hangsúlyos szótagot **nyomatékosabban** ejtjük, de a magánhangzók sosem nyúlnak meg annyira, mint a magyar hosszú magánhangzók (pl. *á, é, í, ó, ú*). A szóvégi hangsúlyos magánhangzó hosszúsága nem változik: *παρακαλώ*.

Hangsúlyos összetett magánhangzóknál az ékezet a második hangzóra kerül: *Αύγουστος*. Ha az elsőn van, akkor a betűkapcsolat két tagját külön kell ejteni: *Μάιος* [*màios*].

Ügyeljünk tehát arra, hogy – például az olasszal ellentétben, ahol a hangsúlyos magánhangzó ejtését megnyújtják – a görögben a hangsúlyos szótagot csak nyomatékosan, de nem elnyújtva ejtjük: (ol.) *Antonio* [*anto·nio*] ↔ (gör.) *Αντώνιος* [*andònios*].

1.4. * A dupla magánhangzók kettős hangzóként történő ejtésével a 4. leckében még foglalkozunk.